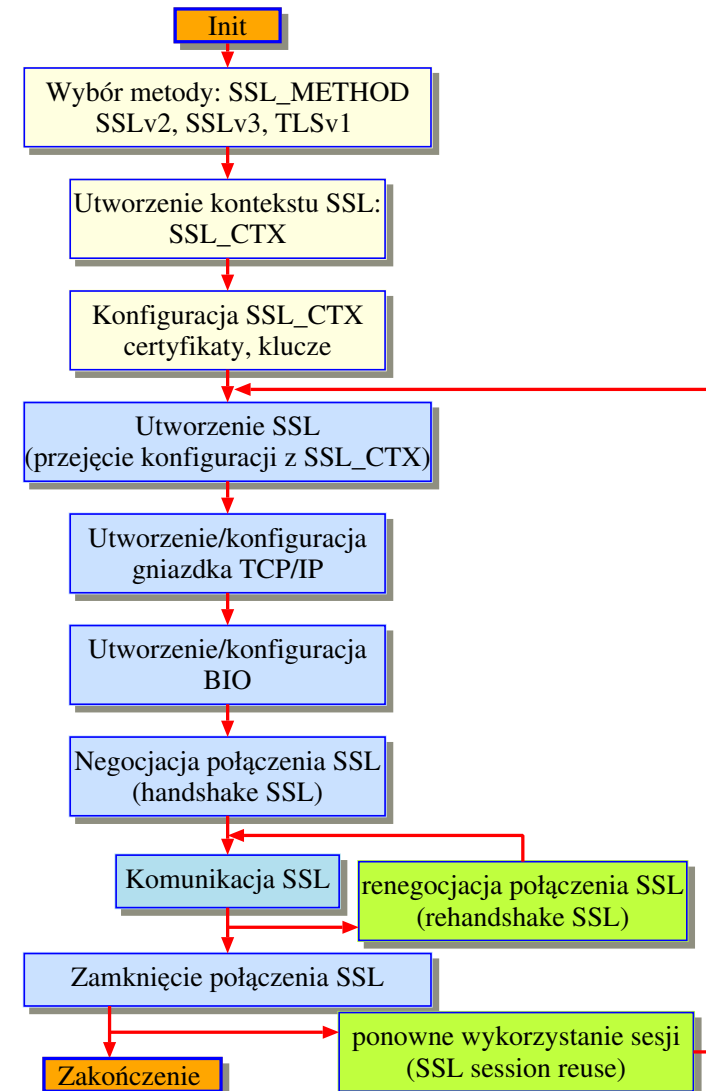

Bezpieczeństwo Usług Sieciowych
SSL API

dr inż. Tomasz Surmacz

28 listopada 2011

SSL – API

- Utworzenie kontekstu SSL (SSL_CTX)
 - do kontekstu można dodawać certyfikaty i klucze prywatne, a także wybierać dopuszczalne metody szyfrowania
 - w kontekście należy zdefiniować, jaka wersja SSL/TLS będzie wykorzystywana
- Niezależnie – należy nawiązać połączenie TCP/IP klient-serwer oraz utworzyć strukturę SSL zarządzającą sesją SSL.
- Istniejące połączenie i sesję SSL należy ze sobą powiązać poprzez BIO (buforowane wejście/wyjście) lub niejawnie
- Wymiana certyfikatów, ustalenie szyfrów, sprawdzenie kluczy, itp., następuje w momencie negocjacji połączenia SSL (funkcje *SSL_connect()/SSL_accept()*)
- Bezpieczna komunikacja odbywa się następnie z użyciem struktury SSL (*SSL_write()/SSL_read()*) lub BIO (np. *BIO_puts()*, *BIO_write()* itp.)
- W trakcie sesji można renegotjować parametry połączenia – szyfry, klucze...
- Zamknięcie sesji: *SSL_shutdown()*

SSL API – setup

```
#include <openssl/ssl.h>
int SSL_library_init(void);    /* load encryption & hash algorithms for SSL */

#define OpenSSL_add_ssl_algorithms()    SSL_library_init()
#define SSLeay_add_ssl_algorithms()    SSL_library_init()

SSL_load_error_strings();    /* load the error strings and register the libssl error strings*/
```

- [*SSL_library_init\(\)*](#) rejestruje wszystkie funkcje kryptograficzne i funkcje skrótu w SSL API.
- Standardowo ładowane algorytmy to DES-CBC, DES-EDE3-CBC, RC2 i RC4 oraz funkcje skrótu MD2, MD5 i SHA
- Funkcja [*SSL_library_init\(\)*](#) zawsze zwraca wartość 1.
- [*SSL_load_error_strings\(\)*](#) wczytuje i rejestruje w API komunikaty o błędach, które są używane przez funkcje należące do SSL API i Crypto API.

SSL API – wybór metody

- Wybór wersji protokołu SSL/TLS następuje przez wybór metody w strukturze `SSL_METHOD`

Typ protokołu	klient/serwer	dedykowany serwer	dedykowany klient
SSLv2	<code>SSLv2_method(void)</code>	<code>SSLv2_server_method(void)</code>	<code>SSLv2_client_method(void)</code>
SSLv3	<code>SSLv3_method(void)</code>	<code>SSLv3_server_method(void)</code>	<code>SSLv3_client_method(void)</code>
TLSv1	<code>TLSv1_method(void)</code>	<code>TLSv1_server_method(void)</code>	<code>TLSv1_client_method(void)</code>
SSLv23	<code>SSLv23_method(void)</code>	<code>SSLv23_server_method(void)</code>	<code>SSLv23_client_method(void)</code>

UWAGA! – pseudometoda `SSLv23` pozwala wybrać `SSLv2`, `SSLv3` lub `TLSv1` zgodnie z oczekiwaniami drugiej strony.

- serwer korzystający z `SSLv23` zrozumie komunikaty `HELLO` dowolnej wersji protokołu i nawiąże połączenie z dowolnym klientem
- klient korzystający z `SSLv23` nie dogada się z serweremn `SSLv3/TLSv1` ponieważ domyślnie wysyłany jest komunikat `HELLO` w wersji `SSLv2`.
- Struktura `SSL_METHOD` jest następnie używana do utworzenia struktury `SSL_CTX`

```
#include <openssl/ssl.h>
SSL_CTX *SSL_CTX_new(SSL_METHOD *method);
```

- Przykład kodu:

```
method = SSLv3_method();
ctx = SSL_CTX_new(method);
```

SSL API – wybór kluczy i certyfikatów

- Wybór certyfikatu (własnego) następuje poprzez wczytanie ich do struktury `SSL_CTX` za pomocą jednej z funkcji `SSL_CTX_use_certificate_file()` (z pliku), `SSL_CTX_use_certificate()` (ze struktury `X509`) lub `SSL_CTX_use_certificate_ASN1()` (z pamięci).
 - Serwer wczytuje:
 - Swoj własny certyfikat (obowiązkowo)
 - Certyfikat CA (opcjonalnie)
 - Klient wczytuje:
 - Certyfikat CA (obowiązkowo)
 - Swoj własny certyfikat (opcjonalnie)
- Wczytany certyfikat jest wysyłany do drugiej strony, która używa go do zaszyfrowania losowych danych
- Odszyfrowanie tych danych wymaga użycia klucza prywatnego związanego z wysłanym certyfikatem
- Wczytanie klucza prywatnego następuje za pomocą jednej z funkcji, odpowiedniej dla typu używanego certyfikatu

<code>SSL_CTX_use_PrivateKey()</code>	<code>SSL_use_PrivateKey()</code>
<code>SSL_CTX_use_PrivateKey_ASN1()</code>	<code>SSL_use_PrivateKey_ASN1()</code>
<code>SSL_CTX_use_PrivateKey_file()</code>	<code>SSL_use_PrivateKey_file()</code>
<code>SSL_CTX_use_RSAPrivateKey()</code>	<code>SSL_use_RSAPrivateKey()</code>
<code>SSL_CTX_use_RSAPrivateKey_ASN1()</code>	<code>SSL_use_RSAPrivateKey_ASN1()</code>
<code>SSL_CTX_use_RSAPrivateKey_file()</code>	<code>SSL_use_RSAPrivateKey_file()</code>

- Inne funkcje: `SSL_CTX_check_private_key()`, `SSL_CTX_use_certificate_chain_file()`.

SSL API – klucze i hasła

- Wczytane klucze mogą wymagać odblokowania hasłem
- W tym celu można zarejestrować funkcję callback wywoływaną w razie potrzeby

```
void SSL_CTX_set_default_passwd_cb(SSL_CTX *ctx, pem_password_cb *cb);  
void SSL_CTX_set_default_passwd_cb_userdata(SSL_CTX *ctx, void *u);
```

```
int pem_passwd_cb(char *buf, int size, int rwflag, void *userdata);
```

- `SSL_CTX_set_default_passwd_cb_userdata(ctx, userdata)` ustawia wskaźnik na dane `userdata`, które będą przekazane w momencie wywołania funkcji `pem_passwd_cb()`
- Funkcja `pem_passwd_cb()` może zażądać interaktywnego podania hasła przez użytkownika albo pobrać je z pamięci (np. jeśli jest potrzebne do odblokowania kilku kluczy, warto spytać o nie tylko raz).
- Flaga `rwflag=1` oznacza, czy coś, do czego potrzebne jest hasło, będzie szyfrowane. W takim wypadku dobrą praktyką jest spytanie o hasło dwa razy i sprawdzenie zgodności, by wyeliminować pomyłki/literówki.
- Przykład: funkcja zwracająca hasło dostarczane przez `userdata`:

```
int pem_passwd_cb(char *buf, int size, int rwflag, void *password)  
{  
    strncpy(buf, (char*)(password), size);  
    buf[size-1] = '\0';  
    return(strlen(buf));  
}
```

SSL API – wybór kluczy i certyfikatów: CA

- Wczytanie certyfikatu CA

```
#include <openssl/ssl.h>
int SSL_CTX_load_verify_locations(SSL_CTX *ctx, const char *CAfile, const char *CApath);
```

- Ustala plik oraz ścieżkę do plików zawierających certyfikaty CA. Wymagane certyfikaty są w pierwszym rzędzie szukane w *CAfile*, potem w innych plikach w katalogu *CApath*. Jeden z parametrów funkcji może być ustawiony na *NULL*
- Plik wskazywany przez *CAfile* powinien zawierać jeden lub wiele certyfikatów w postaci BASE64 (postać „PEM”), tzn. między liniami postaci:

```
-----BEGIN CERTIFICATE-----
... (CA certificate in base64 encoding) ...
-----END CERTIFICATE-----
```

- Pliki w katalogu *CApath* wyszukiwane są wg skrótu nazwy (np. *9d66eef0.0*), bez względu na rozszerzenie. Pliki/linki o odpowiednich nazwach można utworzyć za pomocą programu *c_rehash*.
- Serwer żądający certyfikatu klienta musi wcześniej wysłać listę CA, które są akceptowalne w celu weryfikacji certyfikatu klienta. Lista ta jest niezależna od zawartości *CAfile* i *CApath* i musi być jawnie wskazana przez wywołanie jednej z funkcji z rodziny *SSL_CTX_set_client_CA_list()* (tzn. także *SSL_set_client_CA_list()*, *SSL_CTX_add_client_CA()* lub *SSL_add_client_CA()*)

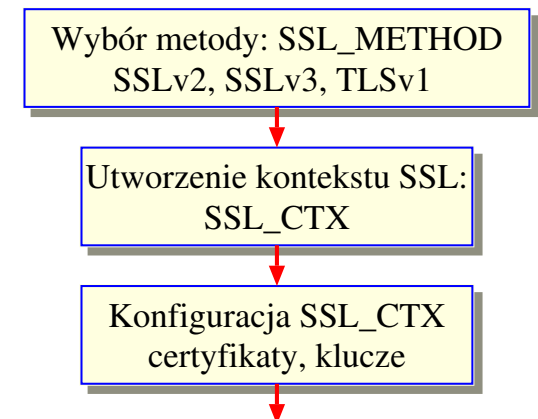
SSL API – wybór kluczy i certyfikatów (c.d.)

- Wczytanie certyfikatu CA – przykłady:

```
#include <openssl/ssl.h>
int SSL_CTX_load_verify_locations(SSL_CTX *ctx, const char *CAfile, const char *CApath);
```

- `ctx` wskazuje na strukturę `SSL_CTX`, do której zostanie wczytany certyfikat CA.
- Jeśli żądany certyfikat ma być określony przez plik (znajdujący się w tym samym katalogu co uruchamiana aplikacja), należy podać nazwę pliku w `CAfile`, a `CApath` ustawić na `NULL`.
- Jeśli certyfikat ma być określany przez katalog, `CAfile` powinno być ustawione na `NULL`, a katalog podany przez parametr `CApath`.

Konieczne jest również utworzenie w podanym katalogu skrótów nazw przechowywanych tam certyfikatów („CA hash name”) Skróty należy utworzyć programem `c_rehash`.

SSL API – wybór kluczy i certyfikatów – przykład

- Wczytanie certyfikatów i kluczy przez klienta:

```
#define CLIENT_CERT "client.pem"
#define CLIENT_KEY  "client.key"
#define CA_FILE     "ca.pem"

/*----- Wczytanie certyfikatu klienta do struktury SSL_CTX -----*/
if(SSL_CTX_use_certificate_file(ctx, CLIENT_CERT, SSL_FILETYPE_PEM) <= 0) {
    sys_err("Nie można wczytać certyfikatu klienta");
    exit(1);
}
/*----- Wczytanie klucza prywatnego do struktury SSL_CTX -----*/
if(SSL_CTX_use_PrivateKey_file(ctx, CLIENT_KEY, SSL_FILETYPE_PEM) <= 0) {
    sys_err("Nie można wczytać klucza prywatnego klienta");
    exit(1);
}
/* Wczytaj zaufane CA. */
if (!SSL_CTX_load_verify_locations(ctx, CA_CERT, NULL)) {
    sys_err("Błąd wczytywania listy CA");
    exit(1);
}
```

- Wczytany certyfikat CA (lub ich lista) zostanie użyty do weryfikacji certyfikatu serwera.
- Wczytany certyfikat klienta zostanie przedstawiony serwerowi. Klucz zostanie użyty jedynie do uwierzytelnienia certyfikatu.

SSL API – weryfikacja certyfikatów

- Certyfikat CA wczytany do struktury `SSL_CTX` jest używany do weryfikacji tożsamości drugiej strony. (Np. klient po połączeniu z serwerem weryfikuje certyfikat serwera – czy jest podpisany przez CA)
- Aby weryfikacja się udała, certyfikat drugiej strony musi być podpisany przez CA – bezpośrednio lub pośrednio (do weryfikacji pośredniej – łańcuch pośredników musi być kompletny)
- Maksymalna długość łańcucha od CA do weryfikowanego certyfikatu może być określona przez pole `verify_depth` struktury `SSL_CTX` lub `SSL`. Wartość w strukturze `SSL` jest dziedziczona z `SSL_CTX` podczas tworzenia struktury `SSL` za pomocą `SSL_new()`.
- Wartość `1` oznacza, że certyfikat musi być podpisany bezpośrednio przez CA. Wartość tę można ustawić wywołaniem funkcji `SSL_CTX_set_verify_depth(ctx, głębokość)`:

```
#include <openssl/ssl.h>
void SSL_CTX_set_verify_depth(SSL_CTX *ctx, int depth);
void SSL_set_verify_depth(SSL *s, int depth);
```

- Sposób dokonywania weryfikacji certyfikatu można ustawić funkcją `SSL_CTX_set_verify()`:

```
#include <openssl/ssl.h>
void SSL_CTX_set_verify(SSL_CTX *ctx, int mode, int (*verify_callback)(int, X509_STORE_CTX *));
void SSL_set_verify(SSL *s, int mode, int (*verify_callback)(int, X509_STORE_CTX *));
```

- Możliwe sposoby weryfikacji to:
 - `SSL_VERIFY_NONE`
 - `SSL_VERIFY_PEER` – najczęściej wykorzystywany sposób
 - `SSL_VERIFY_FAIL_IF_NO_PEER_CERT`
 - `SSL_VERIFY_CLIENT_ONCE`

SSL API – weryfikacja certyfikatów (c.d.)

parametr	tryb serwera	tryb klienta
<code>SSL_VERIFY_NONE</code>	serwer nie wysyła żądania podania certyfikatu do klienta, więc klient nie wyśle swojego certyfikatu	jeśli nie jest używane szyfrowanie <i>anonimowe</i> (bez uwierzytelniania – domyślnie zabronione), serwer wyśle certyfikat, który zostanie sprawdzony. Rezultat sprawdzenia można sprawdzić po wymianie (<i>handshake</i>) wołając <i>SSL_get_verify_result()</i> . Wymiana jest kontynuowana bez względu na wynik.
<code>SSL_VERIFY_PEER</code>	Serwer wysyła żądanie certyfikatu do klienta. Jeśli zostanie zwrócony, jest weryfikowany. Niepowodzenie weryfikacji przerywa <i>handshake</i> TLS/SSL i wysyła alert zawierający przyczynę niepowodzenia. Można to zmienić modyfikując znaczniki <code>SSL_VERIFY_FAIL_IF_NO_PEER_CERT</code> i <code>SSL_VERIFY_CLIENT_ONCE</code> .	Certyfikat serwera jest weryfikowany. Niepowodzenie weryfikacji przerywa <i>handshake</i> TLS/SSL generując alert. Jeśli nie otrzymano certyfikatu serwera, bo wykorzystywane jest szyfrowanie anonimowe, parametr <code>SSL_VERIFY_PEER</code> jest ignorowany.
<code>SSL_VERIFY_FAIL_IF_NO_PEER_CERT</code>	Brak certyfikatu od klienta przerywa <i>handshake</i> TLS/SSL i generuje alert <i>handshake failure</i> . Parametr musi być używany wraz z <code>SSL_VERIFY_PEER</code> .	ignorowany
<code>SSL_VERIFY_CLIENT_ONCE</code>	Żądaj certyfikatu klienta tylko przy pierwszej negocjacji (przy renegotiacjach już nie). Parametr musi być używany wraz z <code>SSL_VERIFY_PEER</code> .	ignorowany

SSL API – weryfikacja certyfikatów (c.d.)

Alternatywna metoda – [*SSL_get_verify_result\(\)*](#)

```
# include <openssl/ssl.h>
long SSL_get_verify_result(const SSL *ssl);
```

- Funkcja zwraca wynik weryfikacji certyfikatu X509 drugiej strony, jeśli został przedstawiony.
- Jeśli wystąpi kilka błędów weryfikacji, raportowany jest tylko ostatni.
- Jeśli druga strona nie przedstawiła żadnego certyfikatu, to zwracany jest kod `X509_V_OK`, ponieważ nie nastąpiła żadna weryfikacja, nie było więc żadnego błędu.
- Ze względu na ostatni punkt – funkcja jest użyteczna tylko wraz z [*SSL_get_peer_certificate\(\)*](#)

Sposób wykorzystania [*SSL_get_verify_result\(\)*](#):

- ❶ Wywołanie [*SSL_connect\(\)*](#) (klient) lub [*SSL_accept\(\)*](#) (serwer), aby nawiązać połączenie SSL (SSL handshake) i dokonać weryfikacji certyfikatów.
- ❷ Wywołanie [*SSL_get_peer_certificate\(\)*](#), aby w sposób jawny uzyskać certyfikat drugiej strony

SSL API – *SSL_get_verify_result()* – przykład wykorzystania

```
#include <openssl/ssl.h>

SSL_CTX_set_verify_depth(ctx, 1);
err = SSL_connect(ssl);

if (SSL_get_peer_certificate(ssl) != NULL) {
    if (SSL_get_verify_result(ssl) == X509_V_OK)
        BIO_printf(bio_c_out, "Weryfikacja klienta za pomocą SSL_get_verify_result() udana.\n");
    else {
        BIO_printf(bio_err, "Weryfikacja klienta za pomocą SSL_get_verify_result() NIE POWIODŁA SIĘ.\n");
        exit(1);
    }
} else
    BIO_printf(bio_c_out, "druga strona nie przedstawiła certyfikatu!\n");
```

SSL API – wybór szyfrów (opcjonalny)

- Wybór szyfrów nie jest konieczny – wystarczy wybór metody (wersji SSL/TLS)

```
int SSL_CTX_set_cipher_list(SSL_CTX *ctx, const char *str);
int SSL_set_cipher_list(SSL *ssl, const char *str);

STACK_OF(SSL_CIPHER) *SSL_get_ciphers(const SSL *ssl);
const char *SSL_get_cipher_list(const SSL *ssl, int priority);

const char *SSL_CIPHER_get_name(const SSL_CIPHER *cipher);
```

- Lista szyfrów w łańcuchu tekstowym w formacie zwracanym przez komendę `openssl ciphers`

```
% openssl ciphers
DHE-RSA-AES256-SHA:DHE-DSS-AES256-SHA:AES256-SHA:EDH-RSA-DES-CBC3-SHA:EDH-DSS-DES-CBC3-SHA:DES-CBC3-SHA:
DES-CBC3-MD5:DHE-RSA-AES128-SHA:DHE-DSS-AES128-SHA:AES128-SHA:RC2-CBC-MD5:RC4-SHA:RC4-MD5:RC4-MD5:
EDH-RSA-DES-CBC-SHA:EDH-DSS-DES-CBC-SHA:DES-CBC-SHA:DES-CBC-MD5:EXP-EDH-RSA-DES-CBC-SHA:
EXP-EDH-DSS-DES-CBC-SHA:EXP-DES-CBC-SHA:EXP-RC2-CBC-MD5:EXP-RC2-CBC-MD5:EXP-RC4-MD5:EXP-RC4-MD5
```

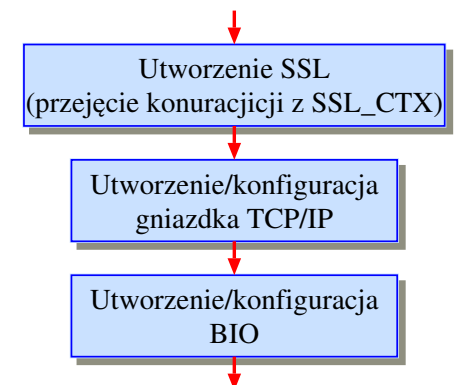
- Niektóre z szyfrów mogą wymagać ustawienia odpowiedniej funkcji callbackowej do ustawienia tymczasowego klucza sesji, np. [`SSL\_CTX\_set\_tmp\_rsa\_callback\(\)`](#) lub [`SSL\_CTX\_set\_tmp\_dh\_callback\(\)`](#)
- Wybór konkretnego szyfru następuje w chwili negocjacji połączenia SSL (SSL handshake). Wybrany szyfr musi być dostępny po obu stronach połączenia
- Zbytnie ograniczanie listy szyfrów może skutkować niemożnością połączenia (brak wspólnych elementów na listach)

SSL API – utworzenie SSL z kontekstu SSL_CTX

```
#include <openssl/ssl.h>
SSL* SSL_new(SSL_CTX *ctx);
```

- Nowo utworzona struktura **SSL** dziedziczy wszystkie ustawienia ze struktury **SSL_CTX** – metody łączenia, ustawienia weryfikacji, certyfikaty, timeouy, itp.
- Jeśli wymagane ustawienia zostały dokonane w strukturze **SSL_CTX**, to w **SSL** nie trzeba już robić niczego więcej
- Można jednak zmieniać odziedziczone ustawienia za pomocą odpowiednich funkcji API.

Przykład: Funkcja **SSL_CTX_use_certificate()** wczytuje certyfikat do struktury **SSL_CTX** – analogicznie: **SSL_use_certificate()** wczytuje go do struktury **SSL**.

Nawiązanie połączenia TCP

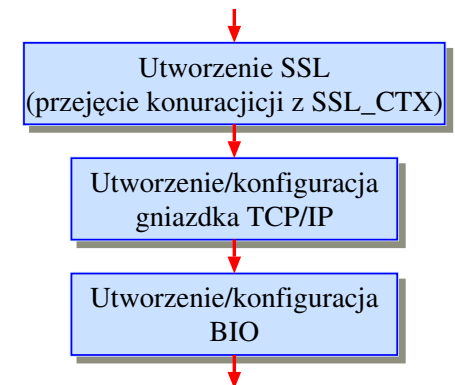
- Nawiązanie połączenia TCP odbywa się „standardowymi” metodami
- Serwer nawiązuje połączenie funkcją `accept()`:

```
memset(&serv_addr, 0, sizeof(serv_addr));
serv_addr.sin_family = AF_INET;
serv_addr.sin_addr.s_addr = INADDR_ANY;
serv_addr.sin_port = htons(port);

if (bind(sock, (struct sockaddr*) &serv_addr, sizeof(serv_addr)) < 0)
    perror("serwer: nie można nadać gniazdka adresu");
listen(sock, 5);
clen = sizeof(cl_addr);
newsock = accept(sock, (struct sockaddr*) &cl_addr, &clen);
if (newsock < 0)
    perror("serwer: błąd w funkcji accept()");
```

- klient wywołuje `connect()`:

```
if ((sock=socket(AF_INET, SOCK_STREAM, 0)) < 0)
    perror("klient: nie można utworzyć gniazdka");
if (connect(sock, (struct sockaddr*) &serv_addr, sizeof(serv_addr)) < 0)
    perror("klient: nie można połączyć się z serwerem");
```


Powiązanie gniazdka TCP z SSL

- Połączone gniazdko powinno zostać przekazane do struktury SSL lub BIO
- Najprościej – wiążąc gniazdko ze strukturą SSL:

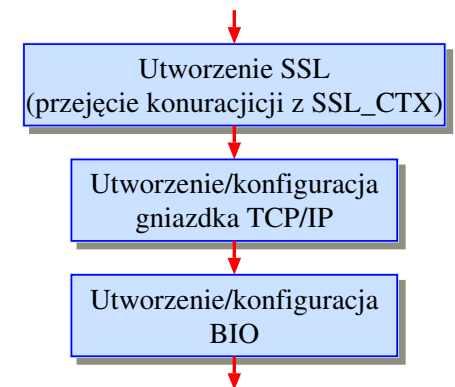
```
SSL_set_fd(ssl, socket); // socket -- połączone gniazdko TCP (connect/accept)
```

- Polecany sposób: przez strukturę BIO (buffered i/o):

```
sbio=BIO_new(BIO_s_socket());  
BIO_set_fd(sbio, socket, BIO_NOCLOSE); // socket -- połączone gniazdko TCP  
SSL_set_bio(ssl, sbio, sbio);
```

alternatywna, równoważna metoda:

```
sbio = BIO_new_socket(socket, BIO_NOCLOSE);  
SSL_set_bio(ssl, sbio, sbio);
```


SSL API – SSL handshake

„SSL handshake” to negocjacja parametrów połączenia pomiędzy klientem a serwerem SSL połączona z wymianą kluczy.

- Po stronie serwera:

```
error = SSL_accept(ssl);
```

- Po stronie klienta:

```
error = SSL_connect(ssl);
```

Alternatywnie: za pomocą *SSL_read()* i *SSL_write()*:

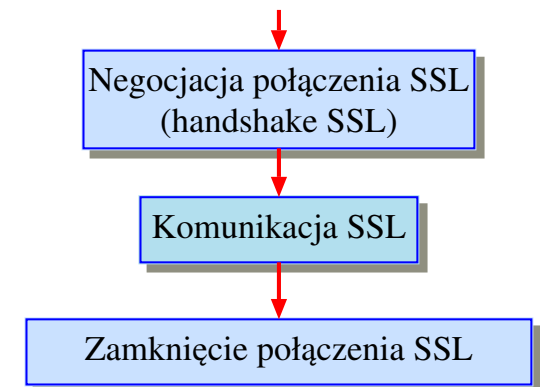
- Po stronie serwera:

```
error = SSL_accept_state(ssl);  
SSL_read(ssl, buf, size);
```

- Po stronie klienta:

```
error = SSL_set_connect_state(ssl);  
SSL_write(ssl, buf, size);
```

- Opcjonalnie: wywołanie *SSL_get_peer_certificate(ssl)* w celu uzyskania certyfikatu drugiej strony (np. aby sprawdzić datę ważności, nazwę, itp.)

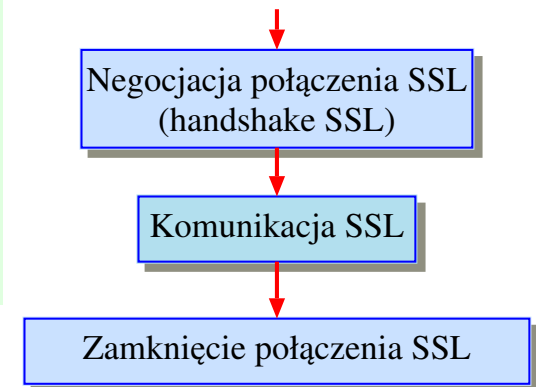
SSL API – SSL komunikacja

Po dokonaniu negocjacji (handshake) można korzystać z bezpiecznego połączenia.

- *SSL_read()* służy do odczytu danych, *SSL_write()* do zapisu – w analogiczny sposób jak byłyby wykorzystane „zwykłe” funkcje *read()* i *write()*
- Można także używać *BIO_puts()* i *BIO_gets()* oraz *BIO_write()* i *BIO_read()*, jeśli wcześniej zostanie utworzony bufor BIO:

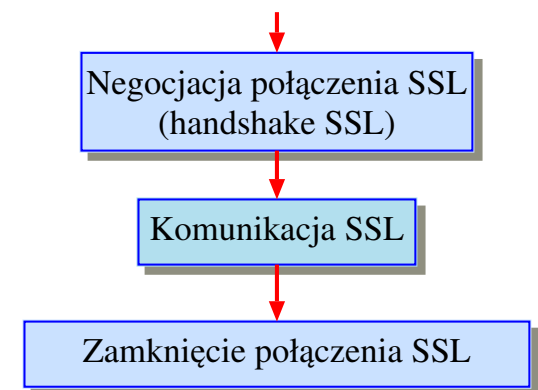
```
BIO *buf_io, *ssl_bio;  
char rbuf[R_SIZE];  
char wbuf[W_SIZE];  
  
buf_io=BIO_new(BIO_f_buffer());           // utwórz bufor BIO  
ssl_bio=BIO_new(BIO_f_ssl());             // utwórz ssl BIO  
  
BIO_set_ssl(ssl_bio, ssl, BIO_CLOSE);    // przypisz ssl BIO do SSL  
BIO_push(buf_io, ssl_bio);               // dodaj ssl_bio do buf_io  
  
ret=BIO_puts(buf_io, wbuf);               // zapisz zawartość wbuf do buf_io  
ret=BIO_gets(buf_io, rbuf, R_SIZE);       // przeczytaj dane z buf_io do rbuf  
ret=BIO_write(buf_io, wbuf, n);           // zapisz n bajtów z wbuf do buf_io  
ret=BIO_read(buf_io, rbuf, rlen);         // przeczytaj rlen danych z buf_io do rbuf  
  
BIO_free(buf_io);
```

- W dowolnym momencie jedna ze stron może zażądać renegotjacji połączenia lub jego zamknięcia

SSL API – zamykanie połączenia SSL

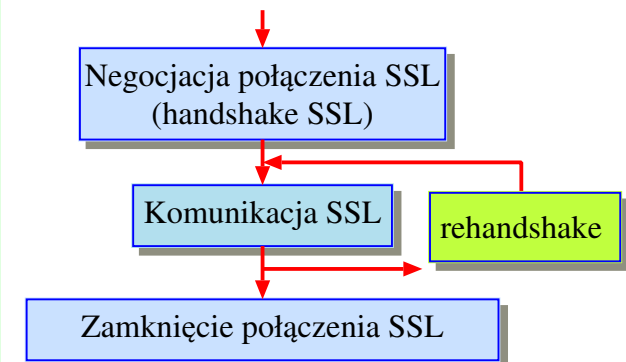
- Zamknięcie następuje z dowolnej strony (klienta lub serwera) przez wywołanie `SSL_shutdown()`
- Pierwsze wywołanie funkcji wysyła alert 'close notify' i ustawia flagę `SSL_SENT_SHUTDOWN`, funkcja zwraca wartość 0, a połączenie zostaje jednokierunkowo zamknięte.
- Drugie wywołanie `SSL_shutdown(ssl)` (opcjonalne) czeka na odebranie 'close notify' od drugiej strony, po czym zwraca wartość 1.
- Jeśli druga strona już wcześniej zamknęła połączenie (co zostało obsłużone przy okazji `SSL_read()`), ustawiona jest flaga `SSL_RECEIVED_SHUTDOWN`, a `SSL_shutdown()` od razu zwraca 1. Stan tej flagi można sprawdzićwołając `SSL_get_shutdown()`.
- dwustronnie zamknięte połączenie może być ponownie wykorzystane do nowej komunikacji SSL
- jednostronne zamknięcia połączenia SSL wystarcza, jeśli gniazdko TCP służące do kumunikacji i tak ma być zaraz zamknięte. Jeśli planowane jest ponowne wykorzystanie SSL – konieczne jest zamknięcie dwustronne.

SSL API – renegotiacja połączenia SSLv3

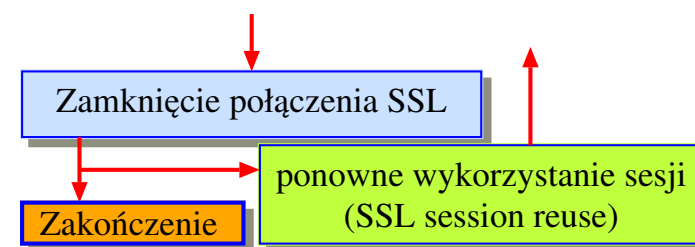
- Renegocjację połączenia w SSLv3/TLSv3 może rozpocząć zarówno klient jak i serwer.
- SSLv2 nie dopuszcza renegocjacji.
- Serwer woła `SSL_renegotiate()` a następnie dwukrotnie `SSL_do_handshake()`.
 - `SSL_renegotiate()` jedynie ustawia odpowiednie znaczniki w połączeniu.
 - Pierwsze wywołanie `SSL_do_handshake()` wysyła „Server hello” do klienta – jeśli zakończy się sukcesem, oznacza to, że klient zgodził się na renegocjację
 - serwer ustawia wówczas w strukturze SSL stan `SSL_ST_ACCEPT` i ponownie woła `SSL_do_handshake()`, aby dokończyć renegocjację.
- Klient woła `SSL_renegotiate()` a następnie `SSL_do_handshake()` (tylko raz)
 - `SSL_renegotiate()` ustawia odpowiednie znaczniki
 - `SSL_do_handshake()` przeprowadza cały proces renegocjacji.
- Przykład kodu serwera:

```
if(SSL_renegotiate(ssl) <= 0) {  
    printf("SSL_renegotiate() failed\n");    exit(1);  
}  
if(SSL_do_handshake(ssl) <= 0) {  
    printf("SSL_do_handshake() failed\n");    exit(1);  
}  
ssl->state = SSL_ST_ACCEPT;  
if(SSL_do_handshake(ssl) <= 0) {  
    printf("SSL_do_handshake() failed\n");    exit(1);  
}
```


SSL API – kończenie wykorzystywania SSL

- Po zamknięciu połączenia przez `SSL_shutdown()` pozostaje posprzątać
- Sprzątanie polega na zwolnieniu pamięci używanej przez różnego rodzaju struktury danych w poroście łączenia/negocjacji itd.
- Jeśli była wołana jakaś funkcja typu `xxx_new()` (np. `SSL_new()`, `BIO_new()`, itp.), powinna zostać wywołana odpowiednia funkcja `xxx_free()`.
- Struktury tworzone niejawnie są automatycznie usuwane, gdy obiekt z nimi przestaje istnieć.
Np. struktury BIO utworzone podczas wywołania `SSL_new()` zostaną automatycznie usunięte przy wywołaniu `SSL_free()` – nie trzeba ich zwalniać za pomocą `BIO_free()`.
UWAGA! – `SSL_free()` może zostać wywołane dopiero po wcześniejszym wywołaniu `SSL_shutdown()`
- Gniazdko TCP połączone wcześniej za pomocą `connect()/accept()` wykorzystywane do komunikacji SSL należy rozłączyć w standardowy sposób (`shutdown()`).

Program `tlswrap`

- Aplikacja pozwalająca wykorzystać dowolnego klienta FTP do łączenia z serwerem FTP obsługującym SSL.
- Standardowo – nasłuchuje lokalnie na porcie 7000 i działa jak proxy FTP
- Klient FTP po połączeniu się z proxy podaje nazwę użytkownika w postaci `username@hostname:port`, a następnie hasło.
- `tlswrap` jako proxy nawiąże bezpiecznie połączenie z użyciem SSL do serwera `hostname` na port `port`, próbując tam autoryzować użytkownika `username`.

Przy okazji – dobre źródło przykładów programowania SSL/TLS

- Łącznie ok. 3200 linii kodu, ale to:
 - 500 linii kodu SSL/TLS
 - 400 linii komunikacji sieciowej na poziomie warstwy TCP/IP
 - 1500 linii obsługi parametrów linii komend, konfiguracji, samego serwera proxy
 - 700 linii różnych funkcji pomocniczych